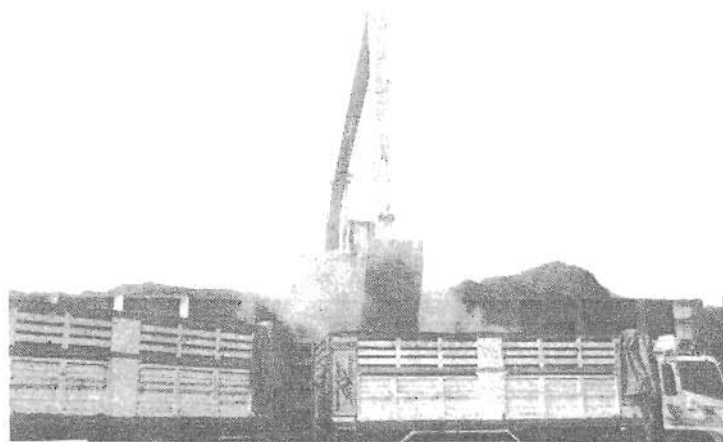

ชาวสมุทรหุมด ความอดทน ถ่านหินคลั่งทะเล- เรือกสวน-ไร่นา

เรือขนาดใหญ่ขนถ่านหินเกินกว่าที่กำหนดอย่างไม่เกรงกฎหมาย

การขนถ่ายถ่านหินที่ทำเรือ ฝุ่นละอองและมลพิษฟุ้งกระจาย

นิกร แซ่เอี้ยบ

กัมพล ทองชีว

กำจร มงคลตรีลักษณ์

11

มีเหตุการณ์ประท้วงปิดถนนพระราม 2 เมื่อช่วงสายของวันที่ 13 กรกฎาคมที่ผ่านมา ของ กลุ่มต่อต้านถ่านหิน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต จ.สมุทรสาคร จะยุติลง หลังจุลภัทร แสงจันทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร เดินทางมารับข้อเรียกร้องของกลุ่มผู้ประท้วง พร้อมมีคำสั่งทันทีให้ผู้ประกอบการนำเข้าและจำหน่ายถ่านหินทุกรายใน จ.สมุทรสาคร หยุดดำเนินการ พร้อมประสานกรมเจ้าท่าส่งเจ้าหน้าที่มาเฝ้าระวังไม่ให้มีการลักลอบขนถ่านหิน และกำชับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้มงวดผู้ประกอบการถ่านหินในพื้นที่ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย รวมถึงแต่งตั้งคณะกรรมการร่วม “เบญจภาคี” ประกอบด้วย ตัวแทนจากทุกภาคส่วนมาร่วมทำงานเพื่อหาทางออก

นิมิตถ่านหินนี้ถือเป็นการเคลื่อนไหวอีกครั้งของชาวสมุทรสาครที่ออกมาเรียกร้องให้มีการแก้ไขปัญหามลพิษถ่านหิน เพราะปัญหาที่ร้องเรียนก่อนหน้านี้ ทั้งผลกระทบจากคลังเก็บกองและคัดแยกถ่านหินในพื้นที่ ปัญหามลพิษถ่านหินที่ท่าเรือ และโรงเก็บถ่านหินใกล้ชุมชนซึ่งไม่เหมาะสม ที่ผ่านมารัฐรับปากจะแก้ไข แต่ก็ยังไม่ได้รับการเยียวยา มีหน้าเข้าสู่อานการถล่มถล่มแล้วร้ายลง

หากย้อนรอยปัญหาด้านหินในพื้นที่สมุทรสาคร เริ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 หลังโรงเก็บกองถ่านหินของ บริษัท ยูนิคโมบิล เซอร์วิสเซล จำกัด มาก่อตั้งใกล้ตั้งอยู่ใจกลางชุมชนและโรงเรียนในพื้นที่ ต.สวนส้ม อ.บ้านแพ้ว อ้างจะทำเป็นสถานที่เก็บสินค้าและพืชผลทางการเกษตร แต่กลับกลายเป็นนำถ่านหินมาเก็บไว้ที่นี่ จนเป็นชนวนของการเรียกร้องให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามาแก้ไข ปัญหา เวลาผ่านไปหลายปีความเดือดร้อนยังมีอยู่อย่างไม่หยุดหย่อน นำมาสู่การรวมกลุ่มคนชาวสมุทรสาครที่ได้รับผลกระทบจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาคการเกษตร ภาคการประมง และกลุ่มนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้ลุกขึ้นมามาต่อสู้อีกครั้ง

เกือบ 5 ปีแล้ว หลังจากชาวบ้านในพื้นที่ 3 ตำบล ในเขต อ.เมืองฯ ประกอบด้วย ต.นาดี ต.ท่าทราย และ ต.บางกระบือ รวมถึงชาวบ้านใน ต.บางยาง อ.กระทุ่มแบน และ ต.สวนส้ม ต.ชัยมงคล ใน อ.บ้านแพ้ว ได้รวมตัวลุกขึ้นมาแสดงพลังคัดค้านการเก็บกองถ่านหินในพื้นที่ ด้วยการร้องเรียนในระดับท้องถิ่นและจังหวัดให้ดำเนินการกับกลุ่มผู้ประกอบการนำเข้าและจำหน่ายถ่านหินให้ตรวจสอบการกองถ่านหินของ บริษัท ยูนิคโมบิล เซอร์วิสเซล จำกัด (มหาชน) เนื่องจากชาวบ้านได้รับผลกระทบจากฝุ่นละอองถ่านหิน

“ปี 2546 ในพื้นที่นาข้าว ต.ชัยมงคล อ.บ้านแพ้ว มีการเก็บกองถ่านหินบริเวณที่นาแบบไม่เป็นระบบ แรกๆ ชาวบ้านไม่รู้ เมื่อฝุ่นละอองฟุ้งกระจายกระทบความเป็นอยู่มากเข้า ชาวบ้านออกมาเดินขบวนขับไล่ จนผู้ประกอบการย้ายมากองถ่านหินที่ ต.สวนส้มแทน ก็ใช้เรือกวสวไร่นากองถ่านหินใหญ่เต็มหิม่า ทั้งที่พื้นที่บริเวณนี้เป็นแหล่งเกษตรกรรมและอยู่อาศัย ชาวบ้านที่นั่นก็ค้านอีก เพราะเกิดปัญหาฝุ่นละอองคลุ้ง ขณะที่ถนนก็ดำ เพราะรถขนส่งถ่านหินผ่านชุมชน ไม่มีการปิดคลุมที่ดี ถ่านหินก็ร่วงหล่นรายทาง ก็ร้องเรียนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วก็ไปรวมตัวกันหน้าศาลากลางจังหวัดยื่นหนังสือให้จังหวัดช่วยตรวจสอบข้อเท็จจริง” กัมพลทองชีว ชาวบ้าน ต.ท่าทราย อ.เมืองฯ หนึ่งในแกนนำกลุ่มต่อต้านถ่านหินอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิตสมุทรสาคร เปิดประเด็นถ่านหินมลพิษในพื้นที่

กัมพลชี้ให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นว่า ตั้งแต่ ปี 2549 ที่โรงงานเก็บกองถ่านหินของ บริษัท ยูนิคไมนิ่ง เซอร์วิสเซล มก ตั้งอยู่ใกล้ชุมชนและพื้นที่การเกษตร ซึ่งการก่อสร้างของโรงงาน ผิดวัตถุประสงค์ อ้างว่าทำเป็นโกดังสินค้าและพืชผลการ

เกษตร แต่กลายเป็นโรงเก็บกองถ่านหิน ทำให้สวนเกษตรของชาวบ้านได้รับผลกระทบ อาทิ ฝรั่ง มะม่วง มะขามเทศ มะพร้าว และข้าว เพราะฝุ่นละอองของถ่านหิน ทำให้ผิวของผลไม้เป็นจุดดำๆ ซึ่งเมื่อพ่อคนกลางมารับซื้อจะกดราคา และผลผลิตลดปริมาณลงจากฝุ่นละอองที่เกาะซอดอก มะม่วงติดน้อยมาก ฝักมะขามเทศที่ฝุ่นจับเยอะมากต้องตัดทิ้ง หรือมะพร้าวหลายหนึ่งมีแค่ 2 ลูก ส่งผลให้ชาวสวนบางคนต้องขายที่ บางคนเลิกทำสวน รวมถึงต้องเปลี่ยนมาปลูกพืชในดินแทน ไม่เพียงปัญหาการเกษตร แต่ในกลุ่มผู้มีอาชีพเลี้ยงปลาสลิดก็กระทบ เมื่อนำปลามาตากฝุ่นถ่านหินจับ สินค้าก็เสียหาย รวมถึงกลุ่มผู้เลี้ยงกล้วยไม้ในบางยาก็ได้รับผลกระทบไม่น้อย น้ำฝนที่ชาวบ้านเคยกินได้ ก็ต้องซื้อน้ำกินเพราะอะไร นี่เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ชาวบ้านคัดค้านกิจการถ่านหินมาตลอด

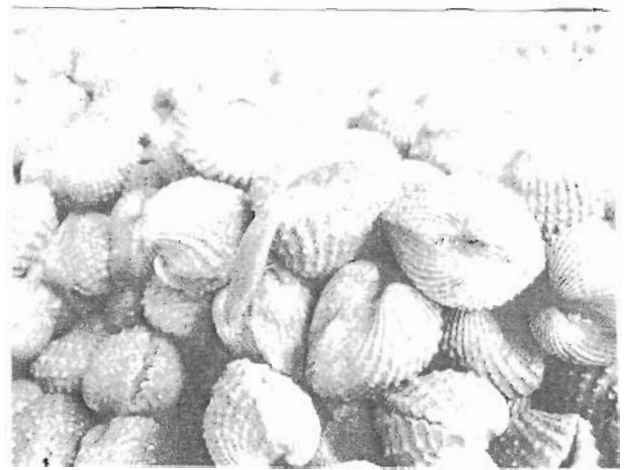
“ชาวบ้านคัดค้านมายาวนานตั้งแต่บริษัทกองถ่านหินในพื้นที่แบบไม่มีอะไรเลย จนปัจจุบันบริษัทมีโรงงานขนาดใหญ่ประกอบกิจการถ่านหิน คัดแยกถ่านหิน ไม่เห็นด้วยมาตลอด แต่ผู้พัฒนายทุนและนักการเมืองท้องถิ่นไม่ได้ และผู้บริหารระดับท้องถิ่นก็ไม่สนใจชีวิตความเป็นอยู่ชาวบ้าน และมีการทำประชาคมปลอมๆ ชาวบ้านก็ไปแจ้งความอีก”

ทั้งหมดนี้เองเป็นชนวนเหตุสำคัญที่ทำให้ชาวเกษตรสมุทรสาครไม่สนับสนุนการสร้างโรงงานประกอบกิจการถ่านหินหรือเก็บกองถ่านหินในพื้นที่ ประกอบกับในระดับจังหวัดตั้งแต่เกิดปัญหายังไม่มีผู้ว่าราชการจังหวัดคนใดที่ดำเนินการตรวจสอบอย่างจริงจัง แม้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านสิ่งแวดล้อม**มาตรา 7 วรรค 1 พ**จะระบุ**ไม่เกินค่ามาตรฐาน** แต่ไม่ได้หมายความว่า จะปลอดภัยหรือไม่กระทบทางสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพของคน

“ทั้งเรื่องของพืชผลการเสียหาย และปัญหาของพี่น้องประมงชายฝั่งที่ได้รับผลกระทบจากการขนส่งถ่านหินในทะเลปากอ่าว ระยะหลังมานี้จับสัตว์น้ำได้น้อยลง หอยแทบหาไม่ได้ ตลอดจนปลาที่ปากอ่าวสมุทรสาครไม่เหลือแล้ว รวมทั้งชาวบ้านเลิกอาชีพประมงชายฝั่ง จึงเป็นสาเหตุให้เกษตรกรและชาวประมงต้องออกมาเคลื่อนไหวต่อสาธารณะชุมนุมด้านถ่านหินหลายพันคนที่ถนนพระราม 2 มหาชัย เรียกร้องให้จังหวัดจัดการกับกลุ่มผู้ประกอบการถ่านหินที่สร้างความเดือดร้อนให้ชาวสมุทรสาครปล่อยให้โรงเก็บกองถ่านหินเกิดขึ้นในพื้นที่สีเขียว หยุดได้มัย เมืองไทยมีบทเรียนแล้ว เช่น แม่เมาะ ความเสียหายที่เกิดขึ้นไม่สามารถกลับคืนมาได้” กัมพลระบุ

เขาดังข้อสังเกตว่า พื้นที่สมุทรสาครมีปริมาณการใช้ถ่านหิน 2 แสนตันต่อปี ตอนนี้โรงงานขนาดกลางและเล็กใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงแทนเชื้อเพลิงประเภทอื่นที่ราคาสูงกว่า หากในระยะยาวโรงงานเหล่านี้มีปริมาณการใช้ถ่านหินมากขึ้นเป็นปีละล้านตัน ขณะที่การขนถ่ายไม่เป็นระบบปิดและการเก็บกากถ่านหินที่ใช้แล้วยังไม่ได้**มาตรฐาน** **เมืองสมุทรสาคร**จะได้รับผลกระทบมากจากฝุ่นละอองและมลพิษ ระบบนี้เวชเสียหาย ดังนั้น สิ่งที่ยากเรียกร้องคือ ขอให้ตรวจสอบความถูกต้องของโรงเก็บกองในพื้นที่และผลักดันให้ขนถ่ายถ่านหินออกจากพื้นที่ให้หมดอย่างมีระบบ ให้ยกเลิกการก่อสร้างโรงเก็บกองคัดแยกถ่านหินที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างในพื้นที่ ต.ท่าทราย อ.เมืองฯ โรงงานนี้มีขนาดใหญ่มากซึ่งชาวบ้านไม่มั่นใจเกรงผลกระทบ

ครุคนหนึ่งจากพื้นที่บางกระเจ้าที่เข้าร่วมวงสนทนายกกว่ามีโรงเก็บกองถ่านหินแห่งหนึ่งตั้งใกล้โรงเรียนวัดบางกระเจ้า เราเห็นผลกระทบเรื่องฝุ่นละออง เพราะตามผนังห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ จนกระทั่งหนังสือมีฝุ่นละอองจับ ทุกเช้าจะต้องทำความสะอาดกัน

สัตว์น้ำดิน 'หอยแครง' หายไป ผลพวงมลพิษถ่านหิน

สภาพแบบนี้มาเป็นห่วงสุขภาพของเด็กนักเรียนจำนวนนับร้อยๆ คน บางคนเป็นภูมิแพ้สุขภาพก็แยลง แม้จะไม่แสดงอาการทันที แต่ลมพิษทางอากาศที่มีอันตรายจะสะสมในร่างกายเด็กและควรรู้เสี่ยงเจ็บป่วยด้วยโรคหอบหืดและมะเร็งผิวหนัง หากจำเป็นต้องมีก็ต้องไม่ใช่ที่นี่ เพราะมันไม่เหมาะสม โรงเรียนต้องตั้งอยู่ในรัศมีที่ห่างจากชุมชนและโรงเรียน

นายกสมาคมประมงจังหวัดสมุทรสาคร และประธานกลุ่มต่อต้านถ่านหินอนุรักษสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต จ.สมุทรสาคร บอกว่า ปัญหาถ่านหินมีมาตั้งแต่ปี 2549 กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่สามอ บ้านแพ้ว ได้รับผลกระทบจากฝุ่นถ่านหินก่อน เพราะฝุ่นถ่านหินส่งผลต่อผลผลิตทางการเกษตร และคุณภาพน้ำในแม่น้ำถูกปนเปื้อนไปด้วยสารโลหะหนักที่เป็นสารก่อมะเร็งได้ เรายื่นเรื่องไปหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ก็ไม่ได้ผล เพราะชาวบ้านเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ และทั้งหมดแรงที่จะต่อสู้ เมื่อกลุ่มทำประมงได้รับผลกระทบจากถ่านหินก็เกิดการรวมตัว และนำไปสู่การเรียกร้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ปัญหาอีกครั้ง ไปประท้วงครั้งใหญ่ปิดถนนพระราม 2

“ในบริเวณนั้นนอกจากจะเป็นพื้นที่เกษตร ที่มีทั้งชุมชน โรงเรียน วัด ซึ่งตั้งอยู่มานานหลายชั่วอายุคนแล้ว ยังมีศูนย์ 3 วัย สานสายใยรักแห่งครอบครัว ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงรับสั่งให้สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างความรัก ความอบอุ่นให้กับครอบครัว จึงอยากร้องขอให้ผู้ประกอบการคิดสักนิดว่าจะทำอะไรควรให้ความสำคัญกับชีวิตของผู้คนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงด้วย” กิจกรลล่า

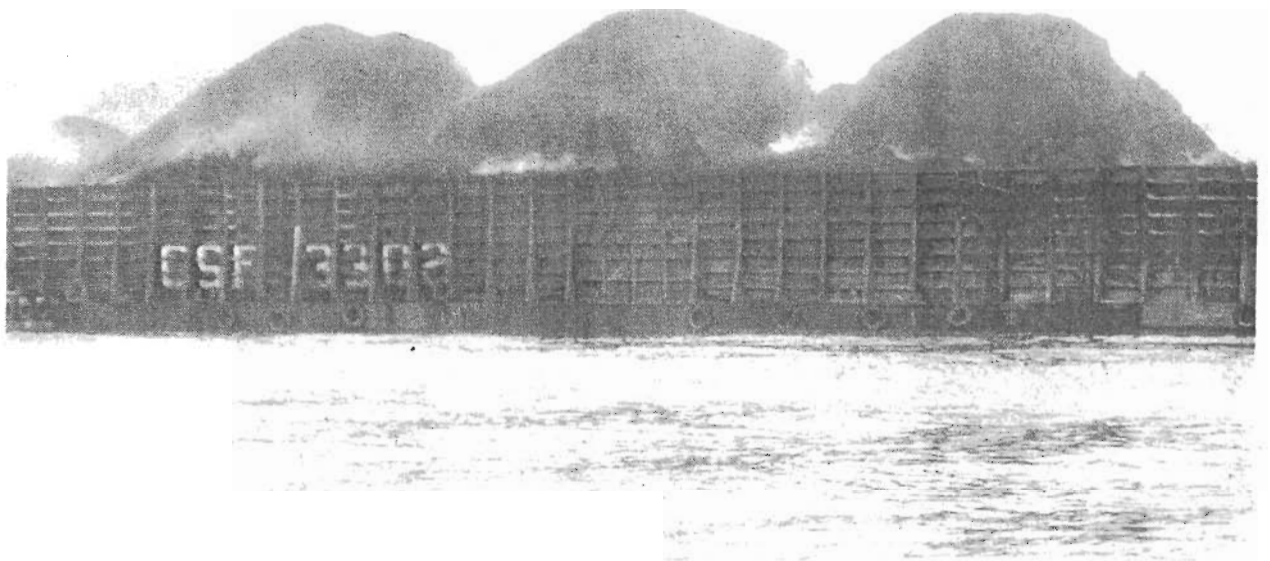
ด้าน นิกธ แชนเอียน ประธานกลุ่ม

อนุรักษอำเภอดอนบม และคณะกรรมการชาวประมง จ.สมุทรสาคร เผยถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในภาคประมงว่า ที่ผ่านมาสมาสมุทรสาครเป็นเมืองประมงที่ใหญ่ที่สุดในไทยและทำรายได้มากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ ขณะนี้ภาคประมงกำลังได้รับผลกระทบมาก ที่เห็นหลักๆ คือ สะพานข้ามแม่น้ำที่ใช้เป็นเส้นทางในการขนถ่ายถ่านหินมีหลายตัว เมื่อเรือที่ขนถ่านหินมาแม่น้ำหนักก็สามารถรอดไปได้ ตอนกลับออกมาเรือจะเบาและลอยสูงขึ้นทำให้ไม่สามารถลอดได้สะพานได้ ก็จะต้องนำเข้าไปในเรือให้มีน้ำหนักเพื่อให้เรือลอดผ่านไปได้ จากนั้นจะถ่ายน้ำออกจากเรือลงแม่น้ำก็จมน้ำ ทำให้เศษถ่านหินถูกทิ้งลงไปในน้ำ ผลกระทบตกไปถึงสัตว์น้ำที่อาศัยอยู่หน้าดิน อย่าง หอยเริ่มหายากขึ้นเรื่อยๆ 2 ปีมานี้เห็นผลกระทบได้ชัดเจน หอยหายไปได้อีกแล้ว

“เมื่อก่อนเราออกเรือหาหอยได้วันละ

หลายตัน ทั้งหอยพิม หอยแครง และหอยกะพง ได้วันละ 4-5 ตัน แต่ 2 ปีให้หลังไม่มีหอยให้เราอีกแล้ว เพราะคุณภาพน้ำทำเงินมันวิกฤติแล้ว เพราะความมั่งคั่งของคนที่ทำผลประโยชน์ และไม่สนใจความเดือดร้อนของผู้อื่น ชาวประมงที่ได้นับถือกันทั่วไปได้ให้ประเทศเป็นอันดับ 2 ที่อยู่ในพื้นที่มีกากถ่านหินครอบครั้วที่เดือดร้อนต้องสูญเสียทั้งรายได้และทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นแหล่งอาหารของโลก ด้วยความมั่งคั่งของคนกลุ่มเดียว กระทบทั้งระบบนิเวศใน

“เมื่อก่อนเราออกเรือหาหอยได้วันละหลายตัน ทั้งหอยพิม หอยแครง และหอยกะพง ได้วันละ 4-5 ตัน แต่ 2 ปีให้หลังไม่มีหอยให้เราอีกแล้ว เพราะคุณภาพน้ำทำเงินมันวิกฤติแล้ว เพราะความมั่งคั่งของคนที่ทำผลประโยชน์ และไม่สนใจความเดือดร้อนของผู้อื่น”

ปัญหาการขนส่งถ่านหินทางน้ำใน จ.สมุทรสาคร ขนวนมือบถ่านหิน

บุญชู ศรีสุดดี ซึ่งบ้านใกล้โรงเก็บกองถ่านหิน ขุมมือที่มีฝุ่นละออง ถ่านหินติดอยู่ให้ดู

แม่น้ำ ตลอดเส้นทางเดินเรือของถ่านหินด้วย” นิกกรกล่าว
ทางออกของปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ นิกกร บอกว่า การณ์ของผู้ประกอบ
การอื่นๆ ที่ใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงในการผลิต กลุ่มอนุรักษ์จะไม่
เข้าไปเกี่ยวข้อง แต่จะเข้ามาตรวจสอบผู้ประกอบการที่มีการขนย้าย
ถ่านหินทางเรืออย่างผิดกฎหมาย เพราะชาวบ้านไม่เชื่อใจการแก้ไข
ปัญหาของภาครัฐ ผู้ประกอบการรับว่าจะไปแก้ไขปรับปรุง แต่ท้าย
ที่สุดก็ยังมีลักลอบขนถ่ายอย่างผิดกฎหมายไม่ลดถอยลง ชาวบ้านรู้สึก
ว่าสิ่งที่ทำมาทั้งหมดไม่มีคานาหมาย ต่อจากนี้เราจะเดินหน้าต่อไป

และเอาจริง แม้ว่าผู้ว่าฯ จะรับปากแก้ไขปัญหาก็ตาม แต่วางใจไม่
ได้ หากยังไร้แก้ไขปัญหอย่างจริงจังก็จะมีปิดถนนอีกรอบแน่

“ที่ผ่านมามีผู้ประกอบการถ่านหินทำผิดกฎหมายมาตลอด ไม่
ว่าจะเป็นเรื่องน้ำหนักที่ขนส่งเรือเข้ามาเกินกว่ากฎหมายกำหนด
โดยกำหนดไม่เกิน 500 ตันกรอสส์ แต่ที่ชาวบ้านเห็นล่องผ่านไป
ต่อหน้าต่อตาและตกใจกันมาก คือ เรือขนาดใหญ่ขนส่งถ่านหินมา
มากถึง 8,000-10,000 ตัน เข้ามาในปากแม่น้ำท่าจีน ทำให้เรารู้

ว่ากฎหมายที่มีอยู่ไม่ได้ดีลึะเหี และอ่อนเกินกว่าที่จะจัดการกับพวก
เห็นแก่ตัวเหล่านี้ เจ้าหน้าที่ในพื้นที่เองก็บกพร่องต่อหน้าที่ ทำให้
ผู้ประกอบการขนถ่ายถ่านหินได้อย่างง่ายดาย และมักง่าย อย่าง
กรณีเรือขนส่งถ่านหินขนาดใหญ่ ขนถ่านหินมามากเหมือนภูเขาสาม
ลูกเคลื่อนที่ลอยผ่านแม่น้ำท่าจีน แล้วเรือเกิดติดสันทรายได้น้ำ
ทำให้เรือเอียง ถ่านหินจึงตกลงลงไปในแม่น้ำ เรื่องนี้ก็ไม่มีใครรับ
ผิดชอบ หรืออาจแค่เสียค่าปรับไม่กี่บาทก็ปล่อยไป แต่มันคุ้มแล้ว
หรือกับการปล่อยให้สารพิษลงไปในแม่น้ำ อนาคตอาจจะกระทบไป
ถึงการส่งออกอาหารของไทยที่อาจจะมีการปนเปื้อนจนถูกระงับ”
นิกกรกล่าว

เขากล่าวเพิ่มเติมว่า การออกมาเรียกร้องครั้งนี้ไม่มีเบื้องหน้าเบื้องหน้าหรือกลุ่มใดสนับสนุน เกิดจากชาวบ้านที่เดือดร้อนจริงๆ รวมกลุ่มกันมา เราหางบประมาณจากการลงขันจากแกนนำที่พอจะมีทุนและการตั้งกองผ้าป่าเพื่อให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม ชาวบ้านก็สนับสนุนและเต็มใจช่วย การประท้วงครั้งล่าสุดชาวบ้านมาร่วมกว่า 5,000 คน อย่างเต็มใจ เพราะพวกเขาได้รับผลกระทบจริงๆ และการคัดค้านครั้งนี้เราไม่ได้บังคับว่าจะทำหรือไม่ทำถ่านหิน แต่ขอให้ผู้ประกอบการทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย และมีวิธีป้องกันที่ดี ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน แต่หากทำไม่ได้ควรจะหยุดกิจการและย้ายออกจากพื้นที่ อยู่อย่างสร้างความเดือดร้อนให้ชาวบ้านอีกเลย

บุญชู ศรีสุดดี เกษตรกรชาวสวนผลไม้ ต.สวนส้ม อ.บ้านแพ้ว จ.สมุทรสาคร บอกว่า ตั้งแต่ปี 2549 ที่บริษัทมาสร้างโรงเก็บกองและคัดแยกขนาดถ่านหินใกล้ชุมชน ซึ่งห่างจากบ้านของตนไม่ถึง 100 เมตร นับจากมีการขนถ่านหินก็ได้รับผลกระทบจากฝุ่นละอองของถ่านหินที่ฟุ้งกระจายไปทั่วชุมชนมาตลอด ทำให้ผลไม้และพืชผักสวนครัวที่เกษตรกรปลูกขายเป็นอาชีพได้รับผลกระทบจากฝุ่นถ่านหิน ซึ่งเกาะติดตามดอกและผล ทำให้ขายไม่ออก และฝุ่นถ่านหินยังปลิวไปปกคลุมเกษตรพืช ทำให้ไม่สามารถตัดดอกออกผลได้ ผลผลิตจึงลดลงจากเมื่อก่อนมาก นับวันก็ยิ่งขาดทุน ขณะที่อาชีพเลี้ยงปลาสดเพื่อนำมาแปรรูปตากแห้งส่งออกต่างประเทศ เคยยึดเป็นอาชีพดั้งเดิมก็ต้องหยุดกิจการ เพราะเจ้าหน้าที่ตรวจพบสารโลหะหนักจากปลาสดตากแห้งจึงถูกตักกลับ ไม่สามารถส่งออกขายต่างประเทศได้

ด้าน **สำรวจ มรรคเจริญ** เกษตรกรชาว ต.สวนส้ม อ.บ้านแพ้ว ยืนยันข้ออ้างซ้ำซากพวกเราชาวสวนส้มจะไม่เอาถ่านหินเด็ดขาด และจะไม่ยอมให้มีการก่อสร้างเพิ่มเติม ขณะนี้โครงการกำลังดำเนินการอยู่อีก 12 แห่ง ในสมุทรสาครเท่าที่มีอยู่ก็สร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้านมาโดยตลอด แม้จะมีการร้องเรียนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้ามาแก้ไขปัญหาให้ โดยเรียกเจ้าของโรงงานมาพูดคุยเพื่อหาทางออกร่วมกัน

แต่เรื่องก็เงียบหายไป ขณะที่กองถ่านหินก็ยังคงกองอยู่อย่างมหาศาล ความสูงสูงก่ายอดต้นสนเสียอีก แม้โรงงานจะเอาผ้าพลาสติกคลุมมาก็นึกแก้ไขไม่ได้ เพราะพื้นที่เป็นจุดรับลมทิศทางลมจะพัดเข้าชุมชนตลอด ช่วงหน้าหนาวลมจะแรงมาก ไม่เพียงผลผลิตภาคการเกษตรจะได้รับผลกระทบเท่านั้น สุขภาพของชาวบ้านที่นี่ก็เริ่มเจ็บป่วยมากขึ้น แต่เรายังต้องทนกับฝุ่นถ่านหินที่มีแต่สารก่อมะเร็งอยู่อย่างนี้ เรา忍ไม่ได้อีกแล้ว.